

Пролѣтъ

Иде вече, иде вече
пролѣтъта нежрия.
Чуйте: веселъ смѣхъ се носи
къ полта ширя.

Тя пристига бързо, бързо,
съ погледъ лъчезаренъ,
на гърдите си забола
жълти минзухари.

Гдето мине — тамъ поникватъ
кълуди тревички,
и завохватъ чудни пѣсни
сладкоооидни птички.

А на хората въ души —
радостъ раздѣлява,
и усмивка по лицата
нѣжно затрептява.

Г. Пановски

ВЕСЕЛЪ ВЕЛИКДЕНЪ

Великденския лъжа

— Стефчо, хайде за стафиди!...
— Стефчо, хайде за мая!...
Ходихъ да му се не види,
мъгнахъ солъ, брашно, боя...

— Стефчо, хайде, мама, кака!...
— Стефчо, хайде тукъ и тамъ...
А сега отъ козунака
не ми давате да ямъ.

— Грѣшно било, — казва мама, —
щѣлъ съмъ билъ да се славна...
Обещавали сте само
ваз само на лъжа!

За услуга, скоро двамъ,
ще помоляте ме пакъ,
но помнете ме, че няма
да помръдна нито кракъ...

